

Wyjścia – artyści
PWSSP i ASP w Łodzi
Subiektywny wybór

Stefan Wegner

Urodzony w 1901 roku w Sosnowcu, zmarł w 1965 roku w Łodzi. Polski malarz, rysownik, grafik, dekorator wnętrz, teoretyk sztuki, nauczyciel akademicki oraz pedagog. W latach 1922–1927 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jego wykładowcami byli m.in.: Władysław Jaroński, Ignacy Pieńkowski oraz Józef Pankiewicz. W swoich pierwszych pracach nawiązywał do impresjonizmu. Po studiach, w 1930 roku, przeprowadził się do Łodzi, gdzie nauczał w szkołach średnich. W 1931 roku nawiązał bliski kontakt z Karolem Hillerem, Katarzyną Kobro i Władysławem Strzemińskim, który to wprowadził go w kręgi polskiej awangardy. Był wówczas aktywnym członkiem Zrzeszenia Artystów Polskich. Pełnił również funkcję redaktora czasopisma „Forma”, a także był członkiem grupy artystycznej Plastycy Nowocześni, powstałej z inicjatywy grupy „a.r.”.

Po wojnie, wspólnie z Władysławem Strzemińskim, Leonem Ormezowskim i Romanem Modzelewskim, współorganizował Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi (obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego), gdzie pełnił funkcję dziekana, a w latach 1949–1950 rektora. W 1950 roku, wkrótce po wyrzuceniu z uczelni Władysława Strzemińskiego, Wegner na własną prośbę został odwołany. Powrócił dopiero w 1957 roku i początkowo prowadził wykłady z estetyki. Współpracował również z Klubem Młodych Artystów i Naukowców w Warszawie oraz był członkiem grupy Pięte Koło, a także później brał udział w spotkaniach w Związku Literatów Polskich w Łodzi organizowanych przez grupę Nowa Linia. W latach 1957 i 1959 był członkiem komitetu organizacyjnego Wystaw Sztuki Nowoczesnej w warszawskiej Zachęcie.

Stefan Wegner był jednym z najbardziej gorliwych zwolenników myśli awangardowej. Początkowo swoje prace tworzył w stylu impresjonistycznym, by następnie wykształcić swoją myśl artystyczną, którą wyprowadził z zasad kubizmu, zwracając uwagę na sposób budowy przestrzeni, na logikę przenikania płaszczyzn i zamykania napięć kierunkowych. Widoczna jest również w jego pracach inspiracja abstrakcjonizmem.